

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 12. Quid notandum sit de censura injusta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

milia bono publico fidei vel religionis opposita,
 Q. 12. Quid notandum sit de censura injusta. R. S.
 1. Censura ligat, quamvis sit injusta extrinsecè,
 id est, quando fertur ab eo quidem, qui habet
 jurisdictionem, & cum sufficiente causa & ser-
 vato essentiali ordine Juris, nihilominus fertur
 ex mala intentione, v. g. ex odio, vel modo ma-
 lo, ut si negligatur accidentaliter ordo Juris, qua-
 lis est, si non præmittatur trina monitio cum
 suis intervallis, S. Th. in suppl. q. 21. a. 4. O. Di-
 cast. d. 1. n. 323. Quomodo autem sententia cen-
 suræ saepe fit non tantum injusta sed etiam nulla,
 v. g. ob præcipitantiã Judicis, qui nec citatio-
 nem sufficientem nec debitum tempus defensio-
 nis reliquit, videri potest pluribus apud Pignat.
 tom. 6. conf. 30. Notabiles autem differentias
 inter sententiam censuræ nullam & injustam,
 late prosequitur ibidem conf. 19. à n. 37. & præ-
 cipue sunt, 1. quòd allegans excommunicatio-
 nem esse nullam, audiatur, licet non petat abso-
 lutionem: allegans autem esse injustam, non au-
 ditur, nisi petita & præmissa saltem ad caute-
 lam absolutione. 2. Injustitia allegata habet
 tantum effectum devolutivum, non suspensi-
 vum: nullitas habet etiam suspensivum. Si ta-
 men Episcopus declaraverit aliquem esse excom-
 municatum, poterit à tali declaratione appella-
 re & appellationem prosequi, absque eo, quòd
 prius petat absolutionem, quia non petitur liti-
 gium super justitia vel injustitia excommunica-
 tionis, sed solum super facto, eò quòd neget de-
 dictum à se commissum, ob quòd potuerit ferri
 excommunicatio, Pignat. suprà n. 47. & tom. 9.
 conf. 160. à n. 13.

§. 2. Si in foro externo tales afferantur pro- 84.
 ba-

Zz 5

or.
 lii
 six
 III

bationes, ut causa putetur esse iusta & sufficiens, quæ tamen revera non subsistit, v. g. probaretur esse conscius alicujus consilii, cuius tamen non est conscius, *S. Th. Gloss. Dur. Corda* & plerique scholastici dicunt esse validam, & habere omnès effectus censuræ, quia Judex servare debet ordinem judicarium, & hoc agendo justè agit, ergo sententia illa, quæ fertur secundùm allegata & probata, est omnino iusta & valida, quamvis fortè subfit error. E contra *Cap. Sor. Bonac. Less. Sanch* & alii probabilius dicunt cum *Dicast. n. 333. Pellizario tr. 7. c. 1. n. 87. Cotrop. d. 1. pu. 8. n. 15. Laym. l. 1. tr. 5. p. 1. c. 1. Krim. n. 1809.* non esse validam pro foro conscientie, quia voluntas tacita ferentis censuram debet esse, ut tum tantùm vim habeat, quantum causa revera iusta est, cum lex sit actus iustitiae, ergo si non sit reipsa iusta, non ligat in conscientia, sed uti causa est tantùm apparens, ita & censura erit tantùm apparens, adeoque secundum dicenda n. 112. celebrans in tali censura regularis non fiet irregularis. Et saltem rectè docent *Valer. & Pignat. tom. 10. conf. 122. n. 2.* sic communicatum apud Deum non privari fructibus Ecclesie. In hoc tamen omnes conveniunt quòd talis censuratus ratione scandali vel infamie obedientie teneatur in foro externo se gerere, que si verè esset censuratus, hoc enim potest tum disciplina publica, tum defensio publicæ autoritatis in Superiore, quæ duo præferuntur debent privatæ causæ vel particularium factorum incommodis, uti docent *S. Th. supra. 4. dist. 18. q. 2. a. 2. quæstiu. 4.* ac alii præsertim cum *Laym. supra.* Et in tantùm est verum in *Gratiani dictum, sententia Pastoris seu iusta seu*

Grego. iimenda est: quod S. Th. supra in supplem.
 sed contra, attribuit S. Gregorio, & approbat his
 verbis: secundum Greg. præcepta Pastoria sive iusta sive
 iniusta iimenda sunt, non autem essent iimenda, nisi ali-
 quod nocerent etiam iniusta: Unde talis iniuste cen-
 suratus indiget absolutione, ubi è contra nulli-
 ter censuratus nullâ absolutione indiget, uti
 constat ex Cap. Solet 2. De sent. excomm. in 6. &
 Glos. ibidem. Et hæc tenent, quamvis censura-
 tus appellasset, si censurans cum specie probabi-
 litatis appellationem rejecerit, & pergat. At-
 que etiam ideo Pignat. tom. 6. cons. 19. num.
 39. docet ex Can. 1. & Can. Si Episcopus. & ex Cap.
 Anobis De sent. excomm. quòd excommunicatio
 etiam iniusta liget. Ex dictis,

Inferes 1. Si collatio Beneficij facta taliter ex-
 communicato declaretur esse nulla, debet cen-
 sferi, & re ipsa fit nulla, ita enim expediebat ad
 bonum commune, Suar. Similiter si alicui sub
 excommunicatione ita latae sententiæ præcipia-
 tur, ut solvat, quod re ipsa non debet, sed legiti-
 mè probatur debere, si non solvat, incidit in ve-
 ram excommunicationem, tunc enim antecedi-
 dit causa, scilicet inobedientia & contumacia.

Inferes 2. Rectè damnatas esse à Clemente XI.
 die 8. Septembris 1713. sequentes propositio-
 nes, quæ sunt Jansenistarum censuras in se ab Ec-
 clesia latas explodentium: 91. Excommunicationis
 iniuste metus, nunquam debet nos impedire ab implendo
 debito nostro; nunquam eximus ab Ecclesia, etiam quan-
 do hominum nequitia videmur ab ea expulsi, quando
 Deo JESU Christo, atque ipsi Ecclesie per charitatem
 affixi sumus. 92. Pari potius in pace excommunicatio-
 nem, & anathema injustum, quam prodebre veritatem,
 est imitari sanctum Paulum; tantum abest, ut sis erigere
 se

85.

86.

se contra auctoritatem aut scindere unitatem. 93. *JESUS* quandoque sanat vulnera, quæ præceptis prætorum Pastorum festinato infligit, sine ipsius mandato; *JESUS* restituit, quod ipsi inconsiderato zelo rescindunt. 94. Nil pejorem de Ecclesia opinionem ingerit ejus invidia, quam videre illic dominatum exerceri supra fidem humanam, & foveri divisiones propter res, quæ nec plures ledunt, nec mores. 96. Deus permittit, ut omnes potestates sint contrariae prædicatoribus veritatis, ut ejus virtus attribui non possit, nisi divine gratiæ. 97. Nimis contingit membra illa, quæ magis sanctè ac magis unita Ecclesiæ sunt, respici atque tractari tanquam magna, ut sint in Ecclesia, vel tanquam ab ea separata, si justus vivit ex fide, & non ex opinione hominum. Status persecutionis & poenarum, quas quis tolerat, non est ratio, & non est probatio est, & maxime meritoria, utpote quæ facit minem magis conformem *JESU* Christo. 100. Tempus deplorabile, quo creditur honorari Deus, persequitur veritatem, ejusque discipulos: Tempus hoc advenit. Haberi & tractari à religionis ministris tanquam membrum putridum, capax corrumpendi omnia, & avaricie sanctorum, est hominibus piis morte corporis terribilior. Frustra quis sibi blanditur de suarum virtutum puritate & zelo quodam Religionis, persequitur flamma ferroque viros probos, si propria passione cecatus. Frequenter credimus sacrificare Deo impio, sacrificamus diabolo Dei servum.

87. Q. 13. An aliquis possit sæpius incurrere in eadem censuram. R. §. 1. Ligatus unâ censurâ, potest sæpius ligari, si plures ponat causas, pro quibus ligatur quis tali censurâ, etiam si casus sent peccata solo numero distincta, v. g. quibus distinctis vicibus percutit eundem clericum, probat